

om, at ikke enhver Ting skulde kunne belønnes, og det ærede Medlem nævnte f. Eks. Staalpenne. Ja, den Gang Staalpennene bleve opfundne, var det ganske sikkert en af de største Opfindelser, der er sket, men det er jo en lille Genstand, en Genstand, som først maa bane sig Vej, og saadan er det med mange Opfindelser. I den Retning kan jeg sige, at Patentbestyttelsen er ubetinget den fattige Opfinders Vel, og han har ofte ikke andet. Det har jeg nogen Erfaring for, og derfor er jeg ogsaa noget imod Afgiften, ikke blot Størrelsen, som ogsaa er ret kvælende, men ogsaa at man ikke følger Regeringsforslaget og gør de to første Aar fri for at betale, thi det er i den Tid, at vedkommende skal bane Vej for sin Opfindelse i mange Tilfælde, og det gælder ganske særlig den mindre Opfinder. Han kan ikke straks faa den fulde Nytte af den, det kan man ikke vente, og derfor har man villet give ham fri for to Aars Afgift, og man kan estergive ham den første Afgift. Men det ærede Udvalg, ikke at tale om det ærede Mindretal, begynder straks, og i det hele taget er der Afgiften meget hæmmende; det skal jeg sige et Par Ord om siden. Jeg maa altsaa indstændig fraraade Underændringsforslag Nr. 2 af det ærede Mindretal. Jeg er ikke skyldstgjort af Nr. 4 under § 1, saaledes som det er stillet af det ærede Udvalg, men det kan jo ikke nytte, at jeg siger videre derom, det kan man maaske nærmere komme til at tale om paa et senere Stadium. Under Nr. 3 er der stillet et Forslag af to ærede Medlemmer med Hensyn til Opfindelse af Vaaben o. s. v. Jeg har intet at erindre mod dette Forslag, kunde det ærede Medlem faa det vedtaget, skal jeg tage imod det. — De næste Forslag, som jeg maa omtale, er Nr. 6 og 7. Begge disse Forslag kan jeg anbefale. Forslaget under Nr. 6 er nærmest redaktionelt, men det er vistnok rigtigt, hvad der her siges; maaske har det ogsaa lidt reel Betydning. Forslaget under Nr. 7 er nyt, og det forekommer mig ogsaa, at det maa siges at være godt. Forslaget under Nr. 8 er omtrent det værste, der er stillet — der er et Par andre, der dog ere lige saa slemme eller næsten lige saa slemme. Det indskrænker Patentbestyttelsen fra 15 til 10 Aar, og vil altsaa gøre, at vort Land kommer til at indtage en ganske særegen Stilling paa dette Omraade. Hvorfor man skal gøre det, ved jeg ikke, særlig da man ønsker at komme ind i en Patentunion. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Frankrig har 15 Aar, Østrig 15 Aar, England 14 Aar, de forenede Stater i Amerika 17 Aar, Tysk-

land 15 Aar, Sverige 15 Aar, Norge 15 Aar og Svejts 15 Aar. Vi skulle nu have 10 Aar, og ved Siden deraf en højere Afgift i vort lille Land end i noget andet Land i Europa og selvfølgelig ogsaa i Amerika. Der er altsaa som Følge deraf nogen Føje til at sige, at man har været meget streng her, og at man egentlig ønsker saa meget som muligt at hemme Udgangen til Patenter. Dette Forslag om de 10 Aar er i det mindste et uheldigt Forslag og kan lægge Lovens alvorlige Hindringer i Vejen. — Under Nr. 9 er der stillet et Forslag, som jeg ikke har noget at indvende imod; jeg anser det for Besten for selvfølgeligt, at naar man binder Patentretten paa den Maade, her er foreslaet, saa kan der ikke være Tale om Forlængelse. Jeg har allerede flygtig berørt Ændringsforslag under Nr. 12. Afgiften sættes her meget højt, højere end noget andet Sted, og som jeg har tilladt mig at bemærke, er der i Udvalget, baade fra Flertal og Mindretal, indkommet en Bestemmelse om, at Afgiften skal optræves straks, ogsaa de to første Aar, noget, som jeg anser for overordentlig uheldigt for Patenthaveren. Selvfølgelig foretrækker jeg Forslag Nr. 13, der er stillet af et Mindretal, for det under Nr. 12, da Afgiften er betydelig lavere i Nr. 13, dog fuldt saa høj, som den efter mit Skøn burde være, og højere end Regeringens Forslag har ansat den. Men selvfølgelig er det bedre at faa dette Forslag vedtaget end det under Nr. 12, som jeg vil anse for temmelig dræbende for en Patentlov her i Landet. — Ændringsforslag Nr. 14 indeholder efter min Mening en betydelig Realitet. Der findes her en Bestemmelse om Januar Maaned. Den er foranlediget af mig, men jeg tog fejl i det Øjeblik, jeg udtalte mig for det ærede Udvalg. Det er nemlig ikke Kalenderaaret, men Patentaaaret, det her kommer an paa; jeg skal senere foranledige det rettet. Altsaa „en Maaned ind i Patentaaaret“, maa det komme til at hedde; jeg gør Undskyldning derfor, jeg husede i det Øjeblik ikke ret, jeg sagde vistnok: „Kalenderaaret“, eller: „Aaret“ jeg skulde have sagt: „Patentaaaret“. Det er klart, at Patentaaaret er et ganske vilkaarligt Aar, det kommer an paa, naar Patentet udstedes. I øvrigt indeholder Bestemmelsen utvivlsomt en Realitet, idet man i Regeringsforslagets § 5 har den Bestemmelse, at uden Patenthaverens Samtykke maa ingen i sin Bedrift eller i Erhvervsøjemed enten anvende Patentet o. s. v. Det ærede Udvalg foreslaar, at Stykket affattes saaledes, at „uden Patenthaverens Samtykke maa ingen i Erhvervsøjemed“ o. s. v. „saa at altsaa „Bedrift“ udgaar; han maa ikke i